

Praha, 8. října 2022

Zadavatel: Univerzita Palackého v Olomouci
se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc
IČ: 61989592

Zpracovatel: Advokátní kancelář Gřivna & Šmerda, s.r.o.
se sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1 – Staré Město
IČ: 04645545

Právní stanovisko

Obsah

I. Zadání.....	3
II. Analýza poskytnutých podkladů	3
II.A. Shrnutí skutkového stavu	4
III. Právní hodnocení	6
III.A. K otázce přístupu zaměstnavatele do e-mailové schránky zaměstnance	6
III.B. K otázce trestněprávní odpovědnosti zaměstnanců UP.....	8
III.B.1. Trestný čin porušení dopravovaných zpráv [§ 182 odst. 1 písm. b) TrZ]	9
III.B.2. Trestný čin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí (§ 183 odst. 1 TrZ).....	10
III.B.3. Trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací [§ 230 odst. 2 písm. a) TrZ]	12
III.B.4. Další možné trestné činy.....	13
III.C. K otázce trestněprávní odpovědnosti právnické osoby	13
III.C.1. Vnitřní předpisy UP.....	15
III.C.2. Aplikace a dodržování vnitřních předpisů UP.....	16
III.D. Použití právního stanoviska	17
IV. Závěr.....	17

Seznam zkratk

„TrZ“ či „trestní zákoník“	zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
„TrŘ“ či „trestní řád“	zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
„TOPO“ či „zákon o trestní odpovědnosti právnických osob“.....	zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim
„UP“	Univerzita Palackého v Olomouci
„CVT“	Centrum výpočetní techniky Univerzity Palackého v Olomouci

I. Zadání

1. Zadavatelem tohoto stanoviska byly zhotoviteli předloženy následující dokumenty:
 - E-mailová komunikace mezi zaměstnanci UP doc. RNDr. Martinem Kubalou, Ph.D., [REDACTED], JUDr. Zdenkou Papouškovou, Ph.D. a [REDACTED],
 - Protokol o jednání před Okresním soudem v Olomouci, dne 20. září 2022, sp. zn. 16 C 64/2020,
 - Vnitřní předpis UP A-1/2015-ÚZ01 (Pravidla užívání počítačových sítí a provozování programového vybavení Univerzity Palackého v Olomouci – I. úplné znění), platný od 31. července 2020, účinný od 1. srpna 2020,
 - Vnitřní norma UP R-B-18/12-ÚZ01 (Ochrana osobních údajů na Univerzitě Palackého v Olomouci),
 - Vnitřní předpis UP R-A-20/03-ÚZ01 (Řád normotvorby na Univerzitě Palackého v Olomouci),
 - Vnitřní předpis UP A-1/2017-ÚZ08 (Statut Univerzity Palackého v Olomouci – 8. úplné znění),
 - Vnitřní norma R-B-20/10 (Spisový a skartační řád Univerzity Palackého v Olomouci),
 - Vnitřní norma B1-15/1-HN-ÚZ02 (Organizační řád Univerzity Palackého v Olomouci).
2. Zhotovitel zde dodává, že toto stanovisko je vyhotoveno pouze na základě podkladů poskytnutých klientem a vyčtených pod bodem I. tohoto stanoviska. Pravdivost a úplnost skutkových informací poskytnutých zadavatelem nebyla zhotovitelem ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 2 Etického kodexu ČAK ověřována.
3. **Účelem požadovaného stanoviska je zodpovězení následujících otázek:**
 - a. Je možné v popsané jednání jednotlivých osob shledávat spáchání nějakého trestného činu, a pokud ano, tak jakého?
 - b. Lze za současného zhodnocení vnitřních předpisů UP vyvozovat v souvislosti s jednáním konkrétních osob v rámci UP i trestní odpovědnost UP jako právnické osoby?
 - c. Za jakých podmínek a jakým způsobem lze s tímto právním stanoviskem nakládat (například použít jako podklad k doplnění trestního znamení či užít jeho výňatky pro případná vyjádření)?

II. Analýza poskytnutých podkladů

1. Pro účely snazší orientace v osobách vystupujících v rámci shrnutí skutkového stavu, který vyplývá z poskytnutých podkladů, slouží následující tabulka:

5. Na toto sdělení e-mailem reagovala stejného dne prorektorka JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D., že si je nestandardnosti situace vědoma, a proto si musí zajistit co nejvíce podkladů k rozhodnutí. K reakci současně přiložila článek týkající se přístupu zaměstnavatele k e-mailové komunikaci zaměstnance.¹ Rovněž sdělila, že si ohledně informací v předmětném článku vyžádá stanovisko právního oddělení UP.
6. V dalším e-mailu ze dne **22. ledna 2021** se prorektorka JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D., dotazuje, zda předmětnou e-mailovou schránku [REDAKCE] stále užívá. Dále sděluje, že celou záležitost probírala s prorektorem prof. MgA. Mgr. Vítem Zouharem, Ph.D., a jsou **společně toho názoru, že žádosti děkana vyhoví, avšak s tím, že na soukromé e-maily zaměstnance zaměstnavatel nárok nemá.**
7. V návaznosti na předchozí e-mail [REDAKCE] dne **22. ledna 2021** sdělil, že [REDAKCE] má stále na UP stejnou e-mailovou schránku, jelikož je schránka vázána na identitu, a nikoliv na pracovní zařazení či součást. Zároveň sdělil, že si není vědom toho, zda pan [REDAKCE] nadále e-mailovou schránku užívá, přičemž tuto skutečnost by musel zjistit např. analýzou přístupů či počtem odeslaných zpráv. **Dále rovněž uvedl, že zda pan [REDAKCE] užíval e-mailovou schránku i pro soukromou komunikaci, lze zjistit jen tím, že se do ní nahlédne.**
8. Prorektorka JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D., v dalším e-mailu téhož dne navázala tím, že do e-mailů nemá zaměstnavatel **vůbec oprávnění nahlížet, resp. dle nadpisů e-mailů je nutné rozpoznat, zda e-mail je či není soukromý,** přičemž pan děkan má každopádně nárok jen na poštu do skončení pracovního poměru [REDAKCE] na Přírodovědecké fakultě.
9. Dne **8. února 2021** poslal [REDAKCE] e-mail [REDAKCE] s žádostí o předmětné e-maily [REDAKCE] s tím, že je to písemně odsouhlasené od prorektorky, přičemž pokud budou v souboru mladší e-maily datované po 30. září 2020, [REDAKCE] si je smaže „ručně“.
10. Dne **9. února 2021** poslal [REDAKCE] odkaz na staženou e-mailovou schránku s tím, že celý soubor má okolo 40 GB, takže je to rozdělené do 5 PTS souborů. Na to [REDAKCE] reagoval tím, že je na dovolené a za použití mobilních dat to neotevře. Dotázal se rovněž, zda to může rovnou přeposlat děkanovi.
11. [REDAKCE] poslal téhož dne další e-mail, kde sdělil, že vidí jen exporthy 2, 3, 4. Posléze již potvrdil, že vidí všech 5 souborů a dotázal se, zda může dostat přístup děkanovi doc. Kubalovi.
12. Dne **10. února 2021** poslal e-mail [REDAKCE] přímo děkanovi doc. Martinovi Kubalovi se sdělením, že mu má být poslán odkaz pro stáhnutí e-mailové schránky [REDAKCE] do září 2020. V tomto e-mailu [REDAKCE] upozornil, že zaměstnavatel nemá přístup k soukromým e-mailům svých zaměstnanců. Povahu e-mailu přitom lze dovodit např. z předmětu zprávy či e-mailové adresy příjemce (odesílatele), jinak nelze zprávy otevírat ani nijak jinak zpracovávat.

¹ MALATINCOVÁ, Dominika a Jakub ZVOLÁNEK. Může si zaměstnavatel přečíst e-maily bývalého zaměstnance? [online]. 2020 [cit. 2022-10-07]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/muze-si-zamestnavatel-precist-y-byvaleho-zamestnance-111482.html>.

13. Děkan doc. Kubala následně v e-mailu ze dne **11. února 2021** potvrdil, že poučení od prorektorky dostal a zároveň sdělil, že má „reklamaci“, jelikož soubor neobsahuje e-mailovou komunikaci v rozhodném období a prosil [REDAKCE] o nápravu. Následně děkan doc. Kubala požádal rovněž o zálohu odeslané pošty.
14. Další skutečnosti plynou z **protokolu o jednání před Okresním soudem v Olomouci ze dne 20. září 2022**, přičemž v předmětném soudním řízení děkan doc. Kubala vystupuje za žalovanou UP ve sporu proti [REDAKCE] ve věci dlužné mzdy.
15. Pan děkan a právní zástupce žalované Mgr. Vojtěch Haman během jednání reagují na námitku žalobce proti použitelnosti e-mailové komunikace (získané viz výše) jako důkazu, přičemž mají za to, **že jako důkaz je použitelná a jako taková obstojí i v testu proporcionality**, jelikož se váže pouze ke znevěrohodnění, či případně k vyvrácení konkrétních důkazů a konkrétních tvrzení žalobce v rámci předmětného řízení a je předkládána pouze v nezbytném rozsahu.
16. Právní zástupce žalobce JUDr. Jiří Novák uvádí, že je nutné, **aby žalovaná objasnila, k jaké části e-mailové schránky žalobce získala přístup, jakým způsobem a za pomoci jakých osob**. Na to reaguje do protokolu přímo děkan doc. Kubala, přičemž uvádí, že o e-maily požádal [REDAKCE], který je se souhlasem svých nadřízených čili vedení univerzity poskytl. Pan děkan přitom neví, zda to bylo za působnosti bývalého rektora nebo toho současného.
17. Následně bylo soudem vyhlášeno usnesení, že důkazy budou provedeny s tím, že o tom, zda budou požity v rámci řízení, bude rozhodnuto v rámci konečného rozhodnutí.
18. Během výsledku jako účastníka řízení děkan doc. Kubala k dotazu zástupce žalobce dále uvedl, že data z e-mailové schránky získal více než před rokem, ne však více než před dvěma lety. Požádal o ně přímo [REDAKCE], přičemž si nevzpomínal, zda ústně či písemně. Zároveň nedokázal říct, kdy mu byla data dodána, o kolik e-mailů se jednalo (jen, že jich bylo více než je založeno ve spise) a zda je má stále k dispozici. E-maily měl údajně na nějakém flash disku, který nevěděl, kde uchovával a zda ho stále uchovává. Rovněž uvedl, že ho není schopen pro účely řízení poskytnout.

III. Právní hodnocení

III.A. K otázce přístupu zaměstnavatele do e-mailové schránky zaměstnance

19. Obecně platí, že zaměstnavatel nesmí vstupovat do soukromé e-mailové schránky svého zaměstnance a seznamovat se s e-maily v ní obsaženými, jelikož by takovým jednáním porušil právo zaměstnance na soukromí (resp. listovní tajemství) ve smyslu čl. 13 Listiny základních práv a svobod.²

² Nikdo nesmí porušit listovní tajemství ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již uchovávaných v soukromí, nebo zasláných poštou anebo jiným způsobem, s výjimkou případů a způsobem, které stanoví zákon. Stejně se zaručuje tajemství zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným podobným zařízením.

20. Za soukromou schránku se přitom nepovažuje jen schránka zřízená zaměstnancem pro osobní účely, ale i schránka zřízená zaměstnavatelem za účelem výkonu pracovních činností, pokud obsahuje jméno a příjmení zaměstnance (viz `jméno.prijmeni@spolecnost.cz`).³ V tomto případě lze e-mailovou schránku zaměstnance považovat za jeho osobní údaj ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“).⁴
21. K prolomení listovní ochrany může dojít jen v situaci, kdy není možná jiná ochrana legitimních zájmů zaměstnavatele a tyto zájmy převažují nad právem na ochranu soukromí zaměstnance, např. v případě, kdy je zaměstnanec neplánovaně po delší dobu hospitalizován v nemocnici a není schopen souhlasit se vstupem do jeho pracovní e-mailové schránky. Za této situace je oprávněným zájmem zaměstnavatele, na základě právního titulu zpracování osobních údajů dle článku 6 odst. 1 písm. f) nařízení GDPR, zkontrolovat odesílatele zpráv a předmět zpráv za účelem kontaktování odesílatele se sdělením nastalé situace, případně zhodnocení, zda není nutné otevřít některou z doručených pracovních zpráv a reagovat na ni. Zároveň je vhodné nastavit automaticky odesílané sdělení, že adresát není k dispozici a je možné se obrátit na jiného zaměstnance.⁵
22. V případě prolomení listovní ochrany zaměstnavatele je nutné kontrolu provést jen v rozsahu nezbytném, tj. aby co nejméně bylo zasahováno do soukromí zaměstnance. Zaměstnavatel je tudíž povinen posoudit povahu daných e-mailů nikoliv tím, že nahlédne do jejich obsahu, ale pouze např. zkontroluje hlavičku e-mailu, resp. předmět e-mailu, nebo příjemce či odesílatele e-mailu. Pokud tímto způsobem zaměstnavatel zhodnotí, že se jedná o e-mail pracovní povahy, se kterým se objektivně potřebuje seznámit, je možné přistoupit k seznámení se s obsahem takového e-mailu.
23. Povinnost zaměstnavatele nezasahovat do soukromí zaměstnance rovněž vyplývá z ustanovení § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dle kterého „zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.“ Dále je nutné zdůraznit, že v případě zavedení výše uvedených kontrolních mechanismů „je zaměstnavatel povinen přímo informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění.“⁶

³ Viz též stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2009.

⁴ Podle 4 odst. 1 Nařízení se "osobními údaji" rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen "subjekt údajů"); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

⁵ Kontrolní protokol Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 1. dubna 2019, č. j. Čj. UOOU-08282/18-21.

⁶ § 361 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

24. V neposlední řadě je potřeba zmínit, že v případě skončení pracovního poměru zaměstnance by měl zaměstnavatel buď zrušit pracovní e-mailovou schránku bývalého zaměstnance nebo ji alespoň určitým způsobem zabezpečit a archivovat.
25. Podmínky pro případné výjimečné prolomení práva na listovní tajemství jsou shodné pak jako u stávajícího zaměstnance, tzn. legitimní oprávnění a zájmy zaměstnavatele musí převážet nad ochranou osobnostních práv bývalého zaměstnance. Vhodné je opět po přiměřenou dobu nastavit automaticky odesílané sdělení o trvalé nepřítomnosti zaměstnance a novém e-mailovém spojení.⁷ V úvahu připadá rovněž možnost, aby odcházející zaměstnanec sám případně prošel svojí e-mailovou schránku a vyhodnotil, které e-maily mají pracovní povahu a mohou být významné pro činnost zaměstnavatele. Výše uvedené postupy by měly být v podrobnostech upraveny v interních předpisech. Tím bude mimo jiné zajištěno, že zaměstnanci budou předem a transparentním způsobem informováni o tom, jak bude s jejich e-mailovými schránkami zacházeno. Interní předpisy přitom mohou určit i to, zda zaměstnanci mohou používat e-mailové adresy k soukromým účelům.⁸

III.B. K otázce trestněprávní odpovědnosti zaměstnanců UP

26. Vzhledem k výše nastíněnému skutkovému stavu lze dovodit, že se v daném případě mohlo jednat o **nepřípustný zásah do soukromí [REDAKCE], případně dalších osob, se kterými komunikoval prostřednictvím e-mailové schránky**
27. Jak bylo uvedeno výše, zaměstnavatel může mít v omezeném rozsahu přístup do soukromé e-mailové schránky zaměstnance, ale musí dodržet zákonné podmínky a princip proporcionality.
28. Zásah do soukromí zaměstnance, kterým došlo ke zkopírování celé e-mailové schránky, včetně zálohy odeslané pošty, na sdílený odkaz a následně na flash disk, se jeví jako nepřiměřeně invazivní a v testu proporcionality nemůže obstát.
29. Důvodem pro přístup zaměstnavatele do soukromé e-mailové schránky bývalého zaměstnance nemůže být hledání důkazů sloužících ke znevěrohodnění tvrzení tohoto bývalého zaměstnance v soudním sporu, jako tomu bylo v tomto konkrétním případě.
30. Zdá se tudíž nepravděpodobné, že by příslušnými zaměstnanci byla dodržena výše uvedená pravidla odůvodňující přípustný zásah zaměstnavatele do soukromí zaměstnance, tj. aniž by bylo nahlíženo do soukromých e-mailů bývalého zaměstnance [REDAKCE].
31. Z hlediska trestněprávních předpisů mohlo jednání zaměstnanců UP naplnit skutkové podstaty následujících trestných činů:
 - **Porušení tajemství dopravovaných zpráv (§ 182 odst. 1 písm. b) TrZ)**

⁷ Kontrolní protokol Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 1. dubna 2019, č. j. Čj. UOOU-08282/18-21.

⁸ MALATINCOVÁ, Dominika a Jakub ZVOLÁNEK. Může si zaměstnavatel přečíst e-maily bývalého zaměstnance? [online]. 2020 [cit. 2022-10-07]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/muze-si-zamestnavatel-precist-y-byvaleho-zamestnance-111482.html>.

- **Porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí (§ 183 odst. 1 TrZ), a**
- **Neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací [230 odst. 2 písm. a) TrZ],**

32. Trestné činy porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 TrZ a neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a) TrZ **lze přitom spáchat v jednočinném souběhu**,⁹ tzn. jedním jednáním spáchat současně oba trestné činy.

III.B.1. Trestný čin porušení dopravovaných zpráv [§ 182 odst. 1 písm. b) TrZ]

33. Trestný čin dle § 182 TrZ chrání tajemství dopravovaných zpráv, zaručené čl. 13 Listiny základních práv a svobod. Ochrana je přitom poskytována listovnímu tajemství, tajemství jiných písemností a záznamů zasílaných poštou nebo jiným způsobem a v neposlední řadě i tajemství zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným podobným zařízením.¹⁰

Objektivní stránka

34. Objektivní stránku trestného činu podle § 182 odst. 1 písm. b) naplní pachatel tím, že úmyslně poruší tajemství datové, textové, hlasové, zvukové či obrazové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníku nebo uživateli, který zprávu přijímá, tedy jinými slovy **tajemství zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací**.
35. Porušením tajemství se rozumí jakékoli neoprávněné narušení posílané zprávy se snahou zjistit jejich obsah, aniž by tento obsah musel být někomu dalšímu sdělen. Tajemstvím je zde chráněn obsah dané zprávy bez ohledu na jejich hodnotu pro adresáta, odesílatele či pachatele.
36. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. května 2009, sp. zn. 11 Tdo 349/2009,¹¹ ustanovení § 182 odst. 1 písm. b) TrZ o trestném činu porušení tajemství dopravovaných zpráv poskytuje ochranu též zprávě dopravované elektronickou poštou (e-mailem), a to jen v průběhu procesu jejího doručování adresátovi. Proces doručování e-mailu přitom začíná jejím odesláním z počítače odesílatele a končí okamžikem doručení zprávy do počítače (e-mailové schránky) příjemce.
37. Výše uvedené rozhodnutí však vzbuzuje pochybnosti o své správnosti, neboť uložením zprávy v e-mailové schránce nekončí ochrana ve smyslu dikce § 182 odst. 1 písm. b) TrZ.¹² Naopak lze mít za to, že proces doručování e-mailu končí až v okamžiku jeho otevření svým adresátem, tedy v okamžiku, kdy je e-mail v jeho faktické dispozici.

⁹ Ščerba, F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. § 205-421. 1 vydání*. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1509.

¹⁰ Dráštík A. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. 1. díl. § 1 až 232. 1. vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 1000-1001.

¹¹ Publikovaného ve Sbírce trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu pod T 1197.

¹² Šámal P. a kol. *Trestní zákoník II. Komentář. § 140-421. 2. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1818.

Subjektivní stránka

38. Pro závěr o spáchání tohoto trestného činu by bylo nutné prokázat naplnění subjektivní stránky u jednotlivých protiprávně jednajících osob. Trestní zákoník zde vyžaduje formu zavinění **ve formě úmyslu podle § 15 TrZ.**
39. Zaměstnanci UP by tak museli chtít způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit tajemství posílaných e-mailových zpráv [§ 15 odst. 1 písm. a)], případně, vědět, že svým jednáním mohou takové porušení způsobit, a pro případ, že jej způsobí, s tím být srozuměni [§ 15 odst. 1 písm. b)].
40. **Popsaným jednáním zaměstnanců UP tak mohla být naplněna skutková podstata trestného činu dle § 182 odst. 1 písm. b) TrZ, a to za předpokladu, že se v e-mailové schránce nacházely doposud neotevřené e-maily, za současného prokázání jejich zavinění ve formě úmyslu.**

III.B.2. Trestný čin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí (§ 183 odst. 1 TrZ)

41. Objektem trestného činu dle § 183 TrZ je listovní tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a dokumentů uchovávaných v soukromí na jakýchkoliv nosičích včetně záznamů audiovizuálních, jehož ochranu zaručuje čl. 13 Listiny základních práv a svobod.

Objektivní stránka

42. Podle § 183 odst. 1 TrZ jako trestný čin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí se posoudí jednání toho, kdo neoprávněně poruší tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí tím, že je **zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije.**
43. Jiným dokumentem uchovávaným v soukromí se rozumí především jakékoliv jiné zachycení textu, než které je listinou či písemností. Jde tedy především o zprávy přenášené prostřednictvím elektronické komunikace, jako jsou e-maily, SMS a jiné textové zprávy.¹³
44. Listina nebo jiná písemnost, fotografie, film nebo jiný záznam, počítačová data anebo jiný dokument jsou uchovávány v soukromí, jestliže se nacházejí v prostoru, který osoba, jíž náleží, může právem považovat za soukromý. Takovým soukromým prostorem je především obydlí takové osoby, ale také místo, resp. způsob uchovávání listin a jiných dokumentů, který zaručuje, že k nim nebude mít přístup neautorizovaná osoba (např. uschované na tajném místě, uložené u notáře nebo třeba na internetovém úložišti, avšak zaheslované, takže k nim bude mít přístup jen ten, kdo zná patřičné heslo apod.).¹⁴

¹³ Ščerba, F. a kol. Trestní zákoník. Komentář. § 205-421. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1506-1507.

¹⁴ Tamtéž.

45. Výkladem pojmu „jiný dokument uchovávaný v soukromí“ se zabýval Nejvyšší soud, přičemž ve svém usnesení ze dne 21. dubna 2021, sp. zn. 6 Tdo 148/2021,¹⁵ judikoval, že takovým dokumentem je i e-mailová zpráva, neboť každá e-mailová schránka, do níž jsou doručovány zprávy, je chráněna jedinečným přístupovým heslem a samotné zprávy jsou uchovávány na serverech, ke kterým nemají přístup neoprávněné osoby.¹⁶ Ačkoliv e-mailová zpráva prochází cizími počítači předtím, než dosáhne cílový počítač, nelze z této skutečnosti dovodit, že by měla taková zpráva představovat formu veřejné komunikace, tedy komunikace, jež není vymezena konkrétními předem určenými subjekty.
46. Vzhledem k výše nastíněnému skutkovému stavu mohlo tudíž dojít k porušení tajemství jiných dokumentů uchovávaných v soukromí, a to e-mailů [REDAKCE] uložených v jeho e-mailové schránce.
47. Neoprávněné porušení tajemství jiného dokumentu uchovávaného v soukromí však samo o sobě nestačí, jelikož k tomu musí dojít buď zveřejněním (učiněným známým nebo volně přístupným veřejnosti jako např. rozhlasem, televizí, tiskem, prostřednictvím internetu apod.), zpřístupněním třetí osobě (umožnění seznámit se s obsahem jinému) nebo použitím jiným způsobem (jakýmkoliv neoprávněným využitím).
48. Z nastíněného skutkového stavu přitom vyplývá, že k naplnění skutkové podstaty předmětného trestného činu mohlo dojít zpřístupněním e-mailů [REDAKCE], a to příslušnými zaměstnanci univerzitního CTV a děkanem doc. Kubalou.
49. Děkan doc. Kubala nadto mohl naplnit objektivní stránku předmětného trestného činu dále tím, že e-maily použil jiným způsobem, a to v soudním řízení proti [REDAKCE] vedeném u Okresního soudu v Chomutově.

Subjektivní stránka

50. Pro závěr o spáchání tohoto trestného činu by bylo nutné prokázat naplnění subjektivní stránku u jednotlivých protiprávně jednajících osob. Trestní zákoník zde rovněž vyžaduje formu zavinění **ve formě úmyslu podle § 15 TrZ.**
51. Zaměstnanci UP by tak museli chtít způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit tajemství příslušných soukromých e-mailových zpráv [REDAKCE] [§ 15 odst. 1 písm. a)], případně vědět, že svým jednáním mohou takové porušení způsobit, a pro případ, že jej způsobí, s tím srozuměni [§ 15 odst. 1 písm. b)].
52. **Popsaným jednáním zaměstnanců UP mohla být naplněna skutková podstata trestného činu dle § 183 odst. 1 TrZ tím, že e-mailové zprávy [REDAKCE] byly zaměstnanci zpřístupněny a jiným způsobem použity, a to za současného prokázání jejich zavinění ve formě úmyslu.**

¹⁵ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 2021, sp. zn. 6 Tdo 148/2021, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 9/2021.

¹⁶ Viz též stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. ledna 2013, sp. zn. Tpjn 300/2012.

III.B.3. Trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací [§ 230 odst. 2 písm. a) TrZ]

53. Objektem trestného činu dle § 230 odst. 2 TrZ je ochrana integrity a dostupnosti počítačových dat a systémů. Ochrana je zde poskytována počítačovým datům a počítačovým programům před neoprávněnými zásahy, které mohou mít vliv na existenci, kvalitu, správnost dat, a konečně chrání před neoprávněným užíváním uložených počítačových dat.

Objektivní stránka

54. Trestného činu dle § 230 odst. 2 TrZ se pachatel dopustí **získáním přístupu k počítačovému systému či nosiči informací** a naplnění jedné z dalších okolností uvedených alternativně pod písmeny a) až d), přičemž v intencích nastíněného skutkového stavu připadá v úvahu naplnění znaku skutkové podstaty pod písmenem a), tj. **neoprávněné užití dat uložených v počítačovém systému**.
55. Získáním přístupu se zde rozumí takové jednání, které umožní pachateli volnou dispozici s počítačovým systémem nebo nosičem informací a využití jeho informačního obsahu. Získat přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací **lze neoprávněně, ale i oprávněně**. Nezáleží ani na důvodu, který vedl k získání přístupu (může to být náhoda, plnění pracovních úkolů, využití počítače pro zábavu, odcizení nosiče informací atd).¹⁷
56. Neoprávněné užití dat je jakákoliv nedovolená manipulace s daty uloženými v počítačovém systému nebo na nosiči informací, která je v rozporu s právní normou nebo je činěná v rozporu se stanoveným účelem, popř. bez vědomí či souhlasu oprávněné osoby. **Neoprávněným užíváním je i nedovolené kopírování na jiný nosič informací**.¹⁸

Subjektivní stránka

57. K naplnění subjektivní stránky trestného činu dle § 230 TrZ by bylo nutné prokázat zavinění jednotlivých výše uvedených osob, a **to ve formě úmyslu podle § 15 TrZ**.
58. Zaměstnanci UP by tudíž chtít neoprávněně užít e-mailové zprávy [redacted] a tím narušit integritu těchto dat [§ 15 odst. 1 písm. a)], případně vědět, že to svým jednáním mohou způsobit, a pro případ, že tak způsobí, s tím být srozuměni [§ 15 odst. 1 písm. b)].
59. Vzhledem k výše nastíněnému skutkovému stavu mohla být zaměstnanci CVT UP naplněna skutková podstata tohoto trestného činu, jelikož jejich jednáním došlo k vykopírování a uložení dat z e-mailové schránky [redacted] na vzdálené uložení a prostřednictvím odkazu jejich zpřístupnění několika dalším osobám, a dále pak doc. Kubalou, neboť jeho jednáním došlo minimálně k dalšímu neoprávněnému vykopírování těchto dat na flash disk.

¹⁷ Ščerba F. a kol. Trestní zákoník. Komentář. § 205-421. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1881-1885,

¹⁸ Tamtéž.

III.B.4. Další možné trestné činy

60. Vzhledem k dalším možným skutkovým okolnostem, které mohou vyplynout z obsahu předmětných e-mailových zpráv ve vztahu k ochraně průmyslových práv, by mohlo připadat v úvahu rovněž spáchání trestného činu **porušení chráněných průmyslových práv dle § 269 odst. 1 TrZ**. Podstatou tohoto trestného činu je neoprávněný zásah do práv k chráněnému vynálezu, průmyslovému vzoru, užitému vzoru nebo topografie polovodičového výrobku, přičemž takový zásah musí být nikoli nepatrný.
61. **Ze současného skutkového stavu naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu nevyplývá.** Spáchání trestného činu však hypoteticky nelze vyloučit, jelikož e-maily obsažené v předmětné schránce mohly obsahovat skutečnosti týkající se chráněných průmyslových práv a v případě jejich dispozice by mohlo dojít k neoprávněnému zásahu ve smyslu § 269 odst. 1 TrZ.
62. Pro účely tohoto právního stanoviska bylo zvažováno i posouzení popsaného jednání jako trestného činu **neoprávněného nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 2 TrZ**, avšak vzhledem k absenci státem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti¹⁹ zaměstnanců ve vztahu k osobním údajům získaným v souvislosti s výkonem povolání, zaměstnaní nebo funkce, **byla tato právní kvalifikace posléze vyloučena.**

III.C. K otázce trestněprávní odpovědnosti právnické osoby

63. Z výše nastíněného skutkového stavu přitom může vyplývá zejména **individuální trestní odpovědnost fyzických osob (zaměstnanců UP)**, nelze však s ohledem na zásadu souběžné nezávislé trestní odpovědnosti fyzických a právnických osob vyloučit i odpovědnost Univerzity Palackého v Olomouci jakožto právnické osoby podle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.
64. Trestní odpovědnost UP by však závisela zejména na tom, zda se jednotlivých trestných činů mohla právnická osoba dopustit v souladu s § 7 TOPO a zda jí lze případné spáchání trestného činu přičítat ve smyslu ustanovení § 8 TOPO.
65. Právnická osoba se může dopustit většiny trestných činů ve zvláštní části trestního zákoníku, a to s výjimkou trestných činů uvedených v negativním výčtu v § 7 odst. 1 TOPO, přičemž žádný z výše uvedených trestných činů, kterých se zaměstnanci UP mohli svým jednáním dopustit, se v tomto výčtu nenachází.
66. Podle § 8 odst. 1 TOPO je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný **v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti**, přičemž popsané jednání tuto podmínku může naplnit, jelikož důvodem přístupu k e-mailové schránce [REDACTED] byl soudní spor mezi [REDACTED] a UP, kterou zastupuje v této věci děkan doc. Kubala.
67. Trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti jen za předpokladu, že tak jednali:

¹⁹ Podle § 124 TrZ se za státem uznanou nebo uloženou povinnost se považuje mlčenlivost, která je uložena nebo uznána jiným právním předpisem. Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle trestního zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen jiným právním předpisem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě jiného právního předpisu.

- a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat [§ 8 odst. 1 písm. a) TOPO]
- b) osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a) [§ 8 odst. 1 písm. b) TOPO]
- c) ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby [§ 8 odst. 1 písm. c) TOPO], nebo
- d) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (dále jen „zaměstnanec“) při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c) [§ 8 odst. 1 písm. d) TOPO].

68. Děkana doc. Kubalu, prorektorku JUDr. Zdenku Papouškovou a [REDAKCE] lze považovat za **osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost** [§ 8 odst. 1 písm. b) výše uvedeného zákona].
69. [REDAKCE] lze považovat za **zaměstnance nebo osobu v obdobném postavení při plnění pracovních úkolů** [§ 8 odst. 1 písm. d) výše uvedeného zákona].
70. Trestný čin spáchaný v zájmu nebo v rámci činnosti právnické osoby lze však právnické osobě dále přičíst jen za okolnosti, že byl spáchán příslušným zaměstnancem na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), tj. zejména na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu vedení [§ 8 odst. 2 písm. a) TOPO], anebo proto, že orgány osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu [§ 8 odst. 2 písm. b) TOPO].

Vyvinění se PO

71. Podle § 8 odst. 5 TOPO se právnická osoba trestní odpovědnosti podle odstavců 1 až 4 zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila.
72. Pokud by tedy prokázalo, že UP takové úsilí vynaložila, resp. učinila taková opatření i ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) TOPO, znamenalo by to, že se jí popsané jednání zaměstnanců vůbec nepříčte, tudíž nebude vyvozena její trestní odpovědnost.
73. Vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby přitom závisí mj. na posouzení vnitřních předpisů, jejich aplikaci a dodržování v souladu s metodikou Nejvyššího státního zastupitelství 1 SL 113/2020 ze dne 9. listopadu 2020, která popisuje tři pilíře tzv. compliance management systému (dále jen „CMS“), a to pilíř prevence, detekce a reakce.
74. V případě UP je třeba posoudit zejména vnitřní předpisy vztahující se k ochraně soukromí zaměstnanců, včetně možnosti jejich monitoringu, a užití počítačové sítě zaměstnanci UP

jako uživateli. V této souvislosti musí být zhodnoceny rovněž kontrolní mechanismy ze strany UP, které zajišťují dodržování a vymáhání pravidel obsažených v těchto vnitřních předpisech.

III.C.1. Vnitřní předpisy UP

75. Ze strany zadavatele byly poskytnuty vnitřní předpisy a vnitřní normy UP uvedené v bodě 1 tohoto stanoviska, přičemž pro účely tohoto právního stanoviska je primárně relevantní vnitřní předpis UP A-1/2015-ÚZ01, který je dále specifikovaný níže.
76. Z poskytnutých informací ze strany UP vyplývá, že každý nový vnitřní předpis či norma jsou zveřejňovány ve vnitřním systému UPshare, ke kterému má každý zaměstnanec UP přístup. O vydání nové normy jsou e-mailem informováni všichni zaměstnanci na vedoucích pozicích, včetně děkana doc. Kubaly, prorektorky JUDr. Zdenky Papouškové, Ph.D. a [REDACTED].
77. V rámci UP pak existuje zavedený postup, kdy informace o vydání nového vnitřního předpisu jsou předávány podřízeným zaměstnancům vedoucími zaměstnanci. Nejedná se však o výslovně stanovenou povinnost, jejíž splnění by bylo určitým způsobem ze strany UP kontrolováno či dokonce vymáháno. Seznámení s vnitřními předpisy zaměstnanci či normami tudíž nelze žádným způsobem prokázat.
78. Z vnitřního normy UP R-B-20/10 (Spisový a skartační řád) nevyplývá žádný postup, který by se týkal nakládání s e-mailovými schránkami bývalých zaměstnanců.

Vnitřní předpis UP A-1/2015-ÚZ01

79. Příslušný vnitřní předpis upravuje pravidla užívání počítačových sítí UP, stanoví pravidla a povinnosti uživatelů, pravidla pro připojování zařízení a pravidla pro provozování programového vybavení. Pro právní posouzení předmětné věci jsou relevantní zejména článek 5 (práva a povinnosti uživatelů a jejich identita) a článek 9 (sankce za nedodržení pravidel užívání počítačové sítě UP a provozování programového vybavení).
80. Podle čl. 5 odst. 2 vnitřního předpisu má každý uživatel počítačové sítě UP povinnost se seznámit s pravidly obsaženými v tomto vnitřním předpise, s pokyny obsaženými na webové stránce <http://net.upol.cz>,²⁰ popřípadě zásadami uvedenými v dalších normách UP, s pravidly Access Policy a pravidly smluvně stanovenými v rámci licenčních smluv vztahujících se k dílčím modulům UIS a dodržovat je.
81. Výslovně je příslušným vnitřním předpisem **zakázáno všem uživatelům počítačové sítě UP vytvářet nedovolené kopie cizích dat a provádět odposlech provozu na počítačové síti za účelem získání cizích dat** [čl. 5 odst. 4 písm. k) vnitřního předpisu].
82. V neposlední řadě mají všichni uživatelé počítačové sítě UP právo na ochranu osobních údajů a soukromí, a to i v případě, kdy svá soukromá data nechrání. **Žádný uživatel nesmí zneužívat cizích dat v uživatelských adresářích a systémových schránkách elektronické pošty** (čl. 5 odst. 11 vnitřního předpisu).

²⁰ Tyto pokyny jsou pouze formálně uvedeny v předmětné normě, avšak ve skutečnosti vůbec neexistují.

83. Podle čl. 9 odst. 2 vnitřního předpisu je **každý, kdo zjistí porušení tohoto vnitřního předpisu, povinen informovat příslušného správce počítačové sítě UP**. Zaměstnanec CTV nebo správce je dále povinen informovat elektronickou poštou nebo osobně o nastalé situaci bez zbytečného odkladu vedoucího zaměstnance uživatele sítě (porušitele povinnosti). Vedoucí zaměstnanec následně postupuje v souladu se zákoníkem práce. Porušení pravidel užívání počítačové sítě UP ve smyslu tohoto vnitřního předpisu zaměstnancem UP se považuje za porušení pracovních povinností ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

III.C.2. Aplikace a dodržování vnitřních předpisu UP

84. Právnícká osoba by v první řadě měla za účelem efektivního fungování systému svých vnitřních předpisů upravit jejich náležitou a včasnou distribuci mezi své zaměstnance. Dále by pak právnícká osoba měla zajišťovat školení nových zaměstnanců a proškolení těch stávajících, včetně ověřování jejich znalostí. Konečně by právnícká osoba měla své vnitřní předpisy pravidelně aktualizovat.
85. Ve vztahu k předmětnému vnitřnímu předpisu nemá UP nastavený žádný systém proškolení zaměstnanců či ověřování jejich znalostí. Vzhledem k tomu, že o vydání jakékoliv nové normy jsou informováni pouze vedoucí zaměstnanci, je možný učinit alespoň předpoklad, že děkan doc. Kubala, prorektorka JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D. a [REDACTED] měli možnost se tímto vnitřním předpisem seznámit.
86. Ze strany UP není dodržování vnitřního předpisu nikterak vymáháno, resp. postihováno jeho porušování.
87. Z hlediska dodržování tohoto vnitřního předpisu zaměstnanci univerzitního CVT porušili čl. 5 odst. 4 písm. k) výše uvedeného vnitřního předpisu tím, že vytvořili nedovolené kopie e-mailové schránky [REDACTED] za účelem získání těchto dat. Děkan doc. Kubalou porušil předmětný vnitřní předpis nejenom tím, že data z e-mailové schránky zkopíroval na flash disk, ale nadto i podle čl. 5 odst. 11 tyto data zneužil, a to za účelem vyhledání a předložení důkazů ke zneověhodnění bývalého zaměstnance UP v soudním sporu.
88. Problematickým aspektem, který vyplývá z e-mailové komunikace, je skutečnost, že ke zpřístupňování a kopírování dat z e-mailových stránek docházelo v rámci UP opakovaně. [REDACTED] totiž v jednom z e-mailů uvedl, že k žádostem o poskytnutí dat e-mailových schránek bývalých zaměstnanců dochází 1 – 2x ročně, a to zpravidla v případech, kdy nový zaměstnanec přebírá agendu od svého předchůdce nebo pokud UP vede soudní spor proti bývalému zaměstnanci. Vyhovění těmto žádostem [REDACTED] zdůvodnil právem přístupu zaměstnavatel k e-mailových schránkám svých zaměstnanců.
89. Výše uvedené svědčí skutečnosti, že jednání v rozporu s tímto vnitřním předpisem, tedy zpřístupnění a zkopírování dat z e-mailové schránky [REDACTED] tudíž nebylo ojedinělým incidentem, ale spíš zavedenou praxí. Nelze opominout ani fakt, že e-mailové schránky byly žádány pravděpodobně vedoucími osobami v rámci UP.
90. Prorektorka JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D. k žádosti sice přistupovala od začátku obezřetně a opatřovala si k rozhodnutí další podklady, avšak v jejím jednání lze spatřovat rovněž pochybení. Prorektorka v jednom z e-mailů avizovala konzultaci celé záležitosti s právním oddělením UP, což bylo s ohledem na její nestandardnost více než žádoucí, avšak

z e-mailové komunikace nevyplývá, že k ní skutečně došlo. Nakonec byla žádost děkana doc. Kubaly ze strany prorektorky posvěcena, a to s odkazem na výše zmiňovaný internetový článek, který však byl prorektorkou nesprávně a nedostatečně interpretován jen jako omezení zaměstnavatele v přístupu k soukromým e-mailům zaměstnance. Zcela opominuta přitom byla podmínka přístupu do soukromé e-mailové schránky bývalého zaměstnance spočívající v převážení oprávněných zájmů zaměstnavatele nad právem na ochranu soukromí zaměstnance.

91. Z hlediska posouzení CMS lze uzavřít, že tento nespĺňuje požadavky, na něj kladené výše uvedenou metodikou Nejvyššího státního zastupitelství, neboť vnitřní předpis nebyl vymáhán ani dodržován. Jeho opakované porušování bylo zavedenou praxí UP. Toto porušování nebylo nikdy postihováno.
92. **UP by se tak s nejvyšší pravděpodobností nezprostita trestní odpovědnosti podle § 8 odst. 5 TOPO, resp. § 8 odst. 2 písm. b) TOPO, a případné protiprávní jednání fyzických osob by se jí přičetlo na základě § 8 odst. 2 písm. a) a b) TOPO.**

III.D. Použití právního stanoviska

93. Závěry tohoto právního stanoviska vycházejí z podkladů poskytnutých zadavatelem, z nichž vyplývá pouze nastíněný skutkový stav, proto komplexní posouzení může záviset na dalších skutkových okolnostech. Právní stanovisko není závazné ani konečné.
94. Právní stanovisko může zadavatel použít za dodržení citačních podmínek i pro účely případného trestního řízení, a to i jako podklad pro doplnění trestního oznámení, nebo pro podání dalšího vyjádření, tedy za účelem podpory tvrzení zadavatele, případně jiné osoby. **Právní stanovisko nelze použít jako listinný důkaz ve smyslu § 112 odst. 2 TrŘ.**

IV. Závěr

95. Na základě výše uvedeného lze učinit závěr o tom, že přístup zaměstnavatele do soukromé e-mailové schránky zaměstnance je omezený, přičemž za soukromou e-mailovou schránku lze považovat i takovou schránku, která byla zřízená zaměstnavatelem sice za účelem výkonu pracovních činností, ale obsahuje jméno a příjmení zaměstnance.
96. Zaměstnavatel musí pečlivě zvážit při seznámení se s obsahem jednotlivých e-mailových zpráv, zda se skutečně jedná o e-mail týkající se pracovní činnosti zaměstnance, jelikož k jeho soukromým e-mailům za žádných okolností přístup nemá.
97. Vzhledem k výše nastíněnému skutkovému stavu došlo k ze strany zaměstnanců UP, konkrétně pak zejména ze strany děkana doc. Kubaly k neoprávněnému zásahu do soukromí [REDAKCE] tím, že pro účely soudního řízení vedenému proti němu došlo ke zkopírování celé jeho e-mailové schránky, uložení jejího obsahu na sdílený odkaz a následně k dalšímu zkopírování na flash disk. Nelze ani opominout skutečnost, že není zcela zřejmé, jakým dalším osobám, případně i mimo UP, mohla být data z e-mailové schránky [REDAKCE] dále poskytnuty.

98. Z hlediska trestněprávních předpisů mohli předmětní zaměstnanci UP, včetně děkana doc. Kubaly, v první řadě naplnit skutkovou podstatu trestného činu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b) TrZ tím, že porušili tajemství posílaných e-mailů [REDACTED].
99. Dále připadá v úvahu právní kvalifikace popsaného jednání jako trestného činu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí dle § 183 odst. 1 TrZ, spáchaného v jednočinném souběhu s trestným činem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací dle § 230 odst. 2 písm. a) TrZ.
100. S ohledem na potenciální obsah e-mailových zpráv, a to i ve vztahu k jejich příjemců či odesílatelům (například grantovým agenturám včetně Evropské výzkumné rady, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, nebo Grantové agentury České republiky), který se mohl týkat informace vztahujících se k chráněným průmyslovým právům, nelze zcela opominout ani spáchání trestného činu porušení chráněných průmyslových práv dle § 269 odst. 1 TrZ. Posouzení by však záleželo na dalších skutkových okolnostech.
101. Pro účely tohoto právního stanoviska byla zvažováno i naplnění skutkové podstaty trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odst. 2 TrZ, přičemž tato právní kvalifikace byla posléze vyloučena.
102. Vyvození individuální trestněprávní odpovědnosti zaměstnanců UP nebrání tomu, aby byla trestně odpovědná i Univerzita Palackého v Olomouci jakožto právnická osoba, a to v souladu se zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.
103. Z výše nastíněného skutkového stavu totiž vyplývá, že předmětného jednání v zájmu UP nebo v rámci její činnosti se dopustili děkan, případně prorektorka, tedy osoby podle § 8 odst. 1 písm. b) TOPO ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, a další osoby jako zaměstnanci nebo osoby v obdobném postavení při plnění pracovních úkonů ve smyslu § 8 odst. 1 písm. d) TOPO.
104. Ve vztahu k posuzovanému vnitřnímu předpisu UP A-1/2015-ÚZ01, lze učinit závěr o tom, že byl minimálně ze strany [REDACTED] a zejména pak děkana doc. Kubaly v tomto konkrétním případě porušen.
105. Z poskytnutých podkladů však vyplývá skutečnost, že k porušování předmětného vnitřního předpisu docházelo v rámci UP opakovaně, jelikož zpřístupňování soukromých e-mailových schránek bývalých zaměstnanců bylo zavedenou praxí, a to zpravidla k žádostem osob ve vedoucích pozicích.
106. Dále bylo rovněž zjištěno, že předmětný předpis není ze strany UP žádným způsobem vymáhán, resp. jeho porušení sankcionována. Za účelem správného dodržování vnitřního předpisu neprobíhají školení zaměstnanců, ani ověřování jejich znalostí. S výjimkou jednotlivých vedoucích zaměstnanců nejsou o vydání či novelizaci vnitřního předpisu zaměstnanci povinně informováni. V tomto směru existuje pouze výslovně neupravené pravidlo, že by tak měli ve vztahu ke svým podřízeným zaměstnancům činit jejich vedoucí zaměstnanci.

- 107.** Soustavné porušování vnitřního předpisu lze přičítat tudíž i k tíži UP a ve svém důsledku by mohlo vést k závěru, že UP nebude schopna prokázat, že vyvinula veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, a tím se nezprostit své trestní odpovědnosti ve smyslu § 8 odst. 5 TOPO, resp. § 8 odst. 2 písm. b) TOPO.

Advokátní kancelář Gřivna & Šmerda, s.r.o.,

za níž jedná

██ jednatel